

A VIII-a EDIȚIE A C.M. DE FOTBAL

Finala, minut cu minut

Anglia—R. F. Germană 4-2 (1-1, 2-2)

Stadionul Wembley, ora 14,50 (ora Angliei). Un vulcan de aplauze, aclamații, ovații, sirene, claxoane, clopote, trompete și... cutii de conserve umplute cu pietricele salută intrarea pe teren a arbitrilor și echipelor.

Ora 14,55: brigada de arbitri alcătuită din *Gottfried Dienst* — Elveția, la centru, *Trofim Bahramov* — U.R.S.S. și *Karel Galba* — Cehoslovacia, la tușă, au chemat la centru echipele:

ANGLIA (antrenor: *Alf Ramsey*; tricouri roșii, chiloți albi, jambiere roșii): *Banks—Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson, Stiles, B. Charlton, Ball, Hurst, Hunt, Peters.*

R. F. GERMANĂ (antrenor: *Helmut Schön;* tricouri albe, chiloți negri, jambiere albe): *Tilkowski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger, Haller, Beckenbauer, Held, Seeler, Overath, Emmerich.*

Ora 15. La fluierul arbitrului, Held dă lovitura de începere a finalei, pasînd lui Overath, dar apărarea englezilor, prin Stiles, cîștigă balonul și inițiază primul atac la poarta lui Tilkowski. Weber, la post, degajează. Acțiunea înaintării germane nu are însă sorți de izbîndă pentru că Held, care primise o pasă bună de la Overath, este surprins în poziție de ofsaid. Echipa engleză joacă extrem de prudent, calm, organizat în apărare, astfel că pentru început inițiativa aparține fotbaliștilor germani. In minutul 4, aceștia inițiază un nou atac: Haller pornește din propriul său teren și pasează lui Seeler. Apoi, o prelungire la Held, dar Beckenbauer — venit în atac pentru a concretiza — expediază balonul la cîțiva centimetri de poartă. In min. 7, primul corner al meciului la poarta echipei Angliei, dar J. Charlton e mai bun decît Seeler la săritura la cap și pericolul este înlăturat.

Incheind scurta perioadă de relaxare, fotbaliștii englezi puternic încurajați de spectatori, trec la ofensivă, și în min. 8 asistăm la o fază palpitantă în careul echipei vest-germane, dar apărarea rezistă șuturilor consecutive ale lui B. Charlton și Hunt iar Tilkowski se accidentează ușor. Jocul se întrerupe pentru cîteva momente, portarul german primește îngrijiri și își reia locul. In min. 10, o pasă ideală a lui J. Charlton îl găsește liber pe Peters, acesta înaintează și trage puternic de la 20 m. Tilkowski trebuie să se întindă serios pentru a trimite în corner. In min. 12, atacanții englezi dau din nou bătaie de cap apărării vest-germane: o acțiune a lui Ball și Peters se încheie cu un șut puternic al ultimului, dar pe lîngă bara verticală.

Deși pînă acum englezii au avut ocazii de gol mai mari, totuși scorul este deschis de echipa R. F. Germane. *In min. 13, de pe partea stîngă a terenului, Haller îi trimite lui Seeler, pe dreapta. Acesta prelungește mingea la Schnellinger care ridică mingea în careu; Wilson oprește balonul defectuos, trimițîndu-l lui HELD: un șut puternic, pe jos, în dreapta lui Banks, care nici nu poate atinge mingea: 1—0 pentru R. F. Germană!* Nu trec decît 5 minute și survine egalarea: *o pasă a lui Moore, la centrul terenului, ajunge la B. Charlton care expediază balonul în careu. HURST se desprinde de apărarea vest-germană și înscrie cu capul de la 5 m, trimițînd în dreapta lui Tilkowski care, surprins de repeziciunea fazei nu intervine: 1—1!* Echipele încearcă pe rînd să ia conducerea dar lovitura cu capul a lui Seeler (min. 22), șutul lui Cohen (min. 23) și din nou lovitura cu capul a lui Seeler (min. 24) nu-și ating ținta. In min. 25 un șut în forță expediat de B. Charlton de la 17 m este reținut de Tilkowski, iar în min. 29 Moore șutează peste bară de la 22 m. Englezii ratează cea mai mare ocazie în min. 33 cînd B. Charlton ezită să intervină la o pasă a lui Hurst. Fotbaliștii vest-germani îi... imită peste 4 minute: un atac susținut de Beckenbauer și Held îl obligă pe J. Charlton să trimită balonul în corner. Execută Held la Overath, șut puternic respins de Banks la Emmerich, un nou șut dar portarul englez este la post. Tendința excesivă a echipei germane spre un joc de apărare (în atac rămîn de regulă Held, Seeler și, mai rar, Haller) face ca inițiativa să aparțină mai mult insularilor, periculoși prin repeziciunea și prin frecvența acțiunilor de atac. Destul de des, Cohen, Wilson — ca să nu mai vorbim de B. Charlton și Stiles — fac adevărate curse din propriul teren spre poarta lui Tilkowski, punîndu-și echipa în atac. Sfîrșitul reprizei este punctat de cîteva acțiuni ale echipei vest-germane. Dar în min. 43 portarul Banks respinge în corner lovitura lui Seeler, iar în min. 44 un șut al lui Höttges trece pe lîngă bara transversală.

La reluare, englezii joacă mai hotărîți și timp de 10 minute își obligă adversarii să rămînă în terenul propriu. Ball aleargă mult pentru a-și culege mingi, driblează fin, trage periculos; îl imită Peters. Dar încercările lor (min. 57, 60, 61) sînt reținute de Tilkowski. In min. 74, Peters combină frumos cu B. Charlton, dar șutul acestuia trece la numai cîtiva centimetri de bara din stînga porții lui Tilkowski. Două minute mai tîrziu Hunt îl pune în excelentă poziție de șut pe Hurst, dar Höttges respinge îndepărtînd pericolul. Numai pentru un minut însă, pentru că în min. 77 selecționata Angliei ia conducerea: *dintr-o lovitură de colț executată de pe dreapta de Ball mingea ajunge la fundașul Wilson și acesta îl deschide în careu pe PETERS. Un șut puternic și Tilkowski este obligat să scoată mingea din plasă: 2—1 pentru Anglia.* Zecile de mii de steaguri englezești din tribune se agită, publicul scandează „England!" „England!", și cîntă de bucurie socotind că fotbaliștii vest-germani nu vor mai avea timp să egaleze. Și se părea că așa va fi, pentru că acest gol produce o adevărată derută în echipa lui Seeler. Ce-i drept, la golul lui Peters apărarea vest-germană se oprise crezînd că arbitrul va fluiera... nu știm ce. Dar elvețianul Dienst l-a acordat. Formația R. F. Germane face greșeli peste greșeli, pe care englezii nu le speculează pentru că Hurst trage de la 20 m peste poartă (min. 83). B. Charlton nu poate interveni la o minge ce-i fusese trimisă de Hunt (min. 87). Meciul se apropia de sfîrșit și se părea că tradiția va fi respectată: cîștigătoarea cupei mondiale va fi cunoscută după numai 90 de minute de joc. Dar iată că *în ultimele secunde ale jocului asistăm la o adevărată lovitură de trăznet: J. Charlton îl jenează pe Emmerich la 25 m de poartă și conducătorul jocului sancționează infracțiunea cu o lovitură liberă. Execută Emmerich, trimițînd în careu. In învălmășeala care se produce, WEBER găsește totuși un spațiu pentru a șuta spre poartă. Banks nu poate reține și... 2—2!*

Prelungirile regulamentare supun la grea încercare pregătirea fizică a echipelor, fotbaliștii englezi fiind evident superiori adversarilor lor din acest punct de vedere. Ritmul jocului e acum mai lent, ambele părți preferă deschiderile lungi. In min. 92, Ball (cel mai bun jucător englez în finala de sîmbătă) face o cursă lungă și trage puternic de la marginea careului. Tilkowski salvează cu dificultate în corner. Este apoi rîndul lui Hunt să tragă la poartă, dar șutul său de la 20 m este reținut. In min. 96 apărarea engleză este surprinsă mult prea în față și contraatacul foștilor campioni mondiali este foarte periculos, dar Emmerich nu poate ajunge pasa trimisă de Seeler, ratînd o ocazie foarte favorabilă. In min. 99 Held atrage după el toată apărarea adversă, chiar și pe... Seeler, așa că pasa trimisă n-a mai putut fi concretizată, deși poarta era goală. In min. 100, scorul se modifică în favoarea fotbaliștilor englezi: *o pasă a lui Ball este prompt fructificată de HURST care, din interiorul careului, șutează extrem de puternic la poartă. Mingea lovește fața interioară a barei transversale și revine în teren. Arbitrul Dienst, nu prea aproape de fază, se consultă cu Bahramov care arată linia de centru, apreciind că mingea depășise în întregime linia de poartă.* (Seara, după meci, televiziunea engleză a transmis încă o dată faza în chestiune cu încetinitorul. S-a putut vedea clar că GOLUL A FOST VALABIL). Deci 3—2 pentru Anglia, în a doua finală cu prelungiri din istoria „Cupei Jules Rimet"! Jocul se leagă din ce în ce mai greu, echipele par extenuate, englezii se apără supranumeric, urmărind menținerea rezultatului, în timp ce adversarii lor se mulțumesc să atace doar cu Held și Seeler. In min. 117, echipa R. F. Germane poate totuși egala, dar combinația dintre Haller și Seeler nu este fructificată de ultimul, deși mingea s-a plimbat prin fața porții lui Banks. Apărarea engleză fusese surprinsă pe picior greșit... In sfîrșit, în ultimul minut al prelungirilor, echipa vest-germană atacă cu 9 oameni. Dar e prea tîrziu. *Hurst și Hunt scapă singuri pe contraatac, avîndu-l în față doar pe Weber, care nu poate face față pericolului și HURST înscrie, în ultima secundă a meciului al patrulea gol al echipei Angliei* care consfințește cel mai mare succes din istoria fotbalului englez.

Așa a fost.

Al treilea gol al ehipei engleze marcat de G. Hurst. In fotografie: Tilkowski privind mingea care va intra în plasă.

(Telefoto B.I.P.P.A. — Agerpres)

De-a lungul celor opt ediții...

ÎN CELE opt finale desfășurate pînă acum echipele învinse au deschis de 6 ori scorul. În 1934, **Puc** (Cehoslovacia) a marcat primul în meciul cu Italia; în 1950, **Jair** (Brazilia) în partida cu Uruguay; în 1954, **Pușkaș** (Ungaria) cu R. F. Germană; în 1958, **Liedholm** (Suedia) cu Brazilia; în 1962, **Masopust** (Cehoslovacia) cu Brazilia și în 1966, **Haller** (R.F.G.) cu Anglia. Numai în 1930 și 1938, cei care au deschis scorul au cîștigat și campionatul (Uruguay și, respectiv, Italia).

ÎN FINALELE celor opt ediții, cele mai multe goluri s-au înscris în jocul Brazilia — Suedia (5—2). În finalele din 1930, 1938 și 1966 jocurile s-au terminat cu același scor: 4—2 (Uruguay — Argentina — 1930; Italia — Ungaria — 1938 și Anglia — R.F.G. — 1966).

NUMAI două finale au necesitat prelungiri. În 1934, la Roma, după 90 de minute de joc, scorul dintre Italia și Cehoslovacia era egal: 1—1. În prelungiri, italienii au obținut victoria prin golul marcat de **Schiavio**. În 1966, după timpul regulamentar de joc, Anglia și R. F. Germană se aflau la egalitate: 2—2. În prelungiri **Peters** și **Hurst** au înscris cele două goluri ale englezilor.

CEL mai tînăr jucător al proaspeților campioni mondiali este **Allan Ball**, născut la 12 mai 1945. Cei mai vîrstnici fotbaliști ai Angliei (care au evoluat în finală) sînt **Ray Wilson** (Everton) născut la 17 decembrie 1934 și portarul **Gordon Banks** (Leicester City) născut cu... 13 zile mai tîrziu.

CELE mai multe goluri s-au marcat la campionatul mondial din 1954: 140. În clasament, urmează campionatele din 1958 (125 goluri) și 1966 (89 goluri)

DUPĂ cele opt ediții, francezul **Just Fontaine** conduce în clasamentul golgeterilor, cu 13 goluri (realizate în 1958) urmat de **Kocsis** (Ungaria) cu 11 goluri (1954) și **Eusebio** (Portugalia) cu 9 goluri (1966).

Cupa „Jules Rimet" în patria fotbalului

(Urmare din pag. 1)

frînturi din cîntecul trompetistului Louis Armstrong, **„Cînd sfinții merg la victorie!"** („sfinții" fiind sîmbătă, băieții lui Ramsey). Și, în sfîrșit, această finală demnă de cadrul sărbătoresc, această finală care a declanșat energia nebănuită a celor 22 de fotbaliști aflați la al șaselea joc în mai puțin de trei săptămîni, această finală care a avut o evoluție a scorului pasionantă și care a necesitat timp suplimentar pentru desemnarea echipei învingătoare!...

La finele celor 90 de minute, jucătorii și... arbitrii păreau epuizați. Intinși pe gazon ei s-au odihnit 5 minute, după care au trebuit să reia palpitanta dispută. La încheierea celor 120 de minute de joc — îmbrățișări și lacrimi, bucurie și dezamăgire — totul imortalizat pentru posteritate de armata fotoreporterilor. Cele două formații trec mai întîi prin fața lojei regale, unde regina Angliei, Elisabeta a II-a, îi înmînează lui Robert Frederick Moore, căpitanul echipei Albionului, „Zeița de aur", „Cupa Jules Rimet", proaspăt adusă, sub severa pază a Scotland Yard-ului, din safeul unei bănci londoneze. Apoi, atît învingătorii cît și învinșii au efectuat cîte un tur de onoare, răsplătiți cu entuziaste aplauze de publicul care asistate la un joc dramatic.

Anglia este campioană a lumii! Ramsey a scăpat de... groapa cu lei și acum este purtat în triumf. Invingătorii sărută „Zeița", o arată publicului, al cărui entuziasm și... gălăgie ne-a făcut să credem că proverbialul calm britanic nu există decît în povestirile umoriștilor. Dar „Zeița de aur" este urmărită cu privirile și de „reprezentanții" aceluiași Scotland Yard care, după meci, au dus-o la locul ei, în safeul unei bănci londoneze, rămasă secretă, unde va aștepta patru ani pentru a vedea din nou... lumina zilei, în Mexic.

Cum spuneam, au trecut aproape 24 de ore de la ultimul fluier al arbitrului, timp suficient pentru ca impresiile de moment să se decanteze și să scoată la suprafață observații mai realiste, mai aproape de adevărul spus pe „scena de gazon" de la Wembley.

Să începem aprecierile noastre legate de joc, afirmînd că victoria Angliei este meritată. Formația insulară a crescut în valoare pe parcurs, evoluînd sîmbătă în plenitudinea forțelor, datorită — în special — pregătirii fizice bine pusă la punct. Cu acest **atu**, atît de important în finalul unei competiții dificile, fotbaliștii englezi au putut pune în aplicare planul tactic conceput de Ramsey, măcinînd treptat forțele adversarului. De data aceasta formația gazdă a desfășurat acel joc în mișcare, extrem de elastic, care i-a permis să atace cu 7-8 oameni și să se apere la rîndu-i cu același număr de jucători. Intr-adevăr, atacul a primit un sprijin substanțial de la neobositul Stiles și chiar și de la apărătorul Cohen (un fundaș ofensiv în stilul lui Facchetti), J. Charlton și Moore. Deși n-a mai reeditat jocul excelent făcut în compania portughezilor, B. Charlton și-a dus la bun sfîrșit rolul de conducător, lansînd cu pase lungi pe Hurst și Hunt (cele două vîrfuri de atac care s-au mișcat derutant printre apărătorii adverși) sau pregătind cu minuțiozitate o serie de acțiuni ofensive. Impresionant a fost însă efortul depus în teren de micul Ball, care a alergat cu folos cît.. pentru zece partide. La buna pregătire fizică și la concepția de joc superioară vest-germanilor, fotbaliștii englezi au adăugat și un moral excelent care le-a permis să depășească momentele critice. Deși conduși cu 1-0 și apoi egalați la 2-2, insularii n-au depus armele nici o clipă, și au atacat din ce în ce mai incisiv.

De partea cealaltă, oaspeții s-au ridicat deseori la înălțimea valorosului lor partener, furnizînd împreună o partidă de mare luptă și de mare spectacol. De la jumătatea reprizei a doua, băieții lui Schön au început să dea semne de oboseală, lucru firesc în condițiile jocului prea pretențios pe care-l practică în situații de apărare — „om la om", pe întreaga suprafață a terenului. Așteptat cu interes, jocul mijlocașului Beckenbauer n-a mai strălucit ca în alte meciuri. El s-a mărginit să-l păzească pe B. Charlton, din care cauză n-a mai avut resurse (sau — poate — n-a avut voie), să participe prea mult la acțiunile de atac. Fără aportul ofensiv al lui Beckenbauer, atacul a funcționat cu un potențial mai scăzut, bazîndu-se mai mult pe eforturile individuale ale lui Haller, Uwe Seeler și Held. Aripa stîngă, Emmerich, a avut o zi slabă, făcîndu-și simțită prezența doar la unele lovituri libere executate cu o deosebită finețe. Formația R. F. Germane a atacat mai decis și cu forțe sporite, doar în momentele cînd a fost condusă. După 1-2, fundașul Weber, intercalat în atac, a reușit chiar punctul egalizator.

Englezii au cîștigat cea de a VIII-a ediție a campionatului mondial și asta după cum spunea corespondentul Agenției **France Presse** — **„pentru că au efectuat manevrele tactice cu mai multă amplitudine și suplețe și acțiunile lor au fost mai bine construite de cît cele ale vest-germanilor. Obținută cu mari emoții, victoria Angliei este pe deplin meritată!"**.

3 4 Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr 16 telefon 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6.50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.